

28/7/2020

dispress

Parasport mezi námi

Rozhovor s vicemistryní světa v atletice v parasportu, Rozálií Niké Mošovskou. Specializuje se na hod oštěpem a diskem.

Jak ses k atletice dostala?

K atletice mě nalákal můj budoucí trenér, nějakou dobu mu ale trvalo, než mě zařadil na první trénink. Musím přiznat, že jsem se začátku atletiku dělat nechtěla, přišla mi jako nudný sport.

Jaký byl tvůj osobní rekord v hodu diskem?

Přesná čísla si už bohužel nepamatuji, ale bylo to něco okolo dvanácti metrů. (Nutno podotknout, že v hodu mají lidé na vozíčkách mít tak silný švih, pozn. aut.)

Díky závodění jsi hodně cestovala...

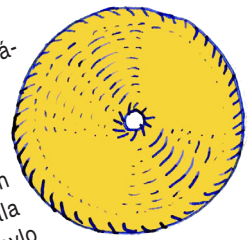
Kromě mnoha závodů a soustředění na území České republiky jsem mohla vycestovat i do zahraničí, byla jsem třeba v Německu, Francii, Itálii, Irsku i ve Spojených arabských emirátech. Každoročně jsem také jezdila na dva týdny na Kanárské ostrovy na soustředění.

Kvůli závodění a cestování jsi určitě mnohokrát zameškala školu, bylo pro tebe těžké ji dohnět například v období, kdy jste měli hodně testů?

Můj trenér si na mém školním prospěchu velmi zakládal. I když chcete dělat něco tak časově náročného jako je sport, vzdělání pro vás musí být minimálně tak důležité, jako je trénink. Když jsem byla na závodech, často to vypadalo tak, že jsem celý den byla na stadionu, a když jsme přijeli na hotel, dala jsem si večer i a šla jsem se učit. Například v Dubaji bylo běžné, že jsem se učila vždy mezi jedenáctou a jednou hodinou ráno.

Jsi v atletice opravdu dobrá, jaký byl tvůj největší úspěch? Největší úspěch? Těžko říct... Pro mě osobně mají velkou cenu dvě první místa (oštěp a disk) na světových hrách juniorů z Irska. Kariéře bych ale měla zmínit titul vicemistryně Evropy v hodu oštěpem z Berlína 2018.

Čemu by ses chtěla v budoucnosti věnovat?

Určitě společenským tancům. Je to krásný sport, o kterém se bohužel v České republice neví. Ptáte se, jak jde tancovat s vozíkem? Podívejte se na YouTube na freestyle tanec pro tělesně postižené!

ptala se ChuBi, rozhovor byl uskutečněn přes whatsapp

Výjimeční

Z připravovaného představení

(rapp)

Čau kámo jak se máš co děláš
Ty se mě ptáš jak se mám co dělám
Já makám odpočinek neznám
Abych žil v blahobytu
a nemusel se mačkat v malém bytu
Chci jezdit v rychlý káře
Cestou vidět jen rozmazaný tváře
Tak klid nepotřebuješ blahobyt
stačí zpomalit a chvíli trochu žít
Zamyslet se nad tím co se bude dít
a né jen za penězma se honit
Ref: My jsme děti x generace
A žít nejspíš není legrace
(: Jenom práce a zase práce :)
Jako já chci diktátorem být, chránit svět
Pokud bude ještě za pár let
a i když mě lidi budou soudit
pokusím se jim domluvit

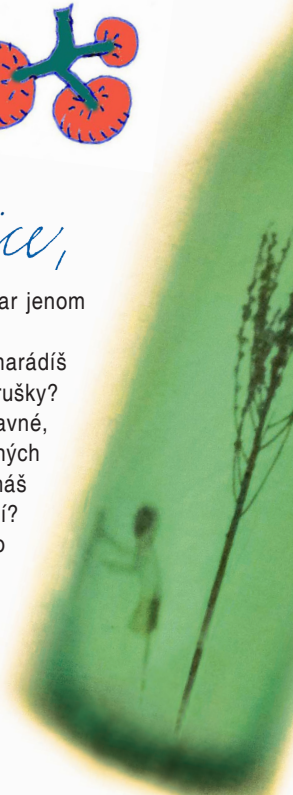
To je dobrej plán
Myslel jsem že život
je osudem dán
Ale zřejmě to písem sami
A nepotřebujeme
bejt blahobytem
zulíbání
Ref: My jsme děti
x generace
a ať každý dělá co
chce co chce
Tak se měj
A nezapomínej
že život není
tak zleeeeeeej
Čičvi

*Z hereckého
ateliéru
Dopis mojí
postavě*

Milá čarodějnice,

obdivuji na tobě to, že umíš uvařit lektvar jenom z bylin a jedovatých hub.
Chtěla bych se zeptat, proč se kamarádíš zrovna s Polednicí a proč nemáš ráda berušky?
Chápu, že berušky můžou být někdy otravné, ale můžou být i užitečné, třeba do různých lektvarů, které určitě ráda vaříš. A proč máš tak ráda rum? Je ti snad užitečný na spaní? Nebo na krásu? Mohla bys pít třeba místo toho odvar z bylin nebo nějaký čaj.
Už se těším, až spolu vystoupíme na jevišti.
Měj se hezky a pozdravuj svoji kamarádku Polednici a ať se ti líbí v láhvi.
JuPös

O jednom z nás

Rozhodla jsem se napsat o Bianca a Markétě, protože jsme moc dobré kamarádky.

Na Bibi se mi od začátku hrozně líbil její charakter. Byla hrozně hodná, ale ne jenom na mě, ale přišlo mi, že i na ostatní, stejně jako Markéta. Někdy před Dismaňákem jsme seděly v kavárně a popijely horkou čokoládu, a když jsme skončily a vyšly jsme z rozhlasu, tak jsme všechny tři vykročily pravou nohou a šly si koupit pizzu. A hurá na metro! No, taky mi přišlo srandovní, že jsme všechny tři byly skoro stejné. Tím myslím, že jsme si byly povahově podobné. Spojila nás Bianca, když nastoupila.

To, co mě nejvíc překvapilo, bylo to, že Bibin táta je také Francouz, takže jsme si někdy povídaly Francouzsky.

Na Maky je nejužasnější podle mě to, že je jedna z nejinteligentnějších holek, které znám.

Holky mě inspirují, baví mě a jsem ráda, že k nim můžu patřit.

ValBon

Každý je nějaký

Petra Soukupová Klub divných dětí.

Každý je nějaký. Někdo je tlustej, někdo rád pozoruje zvířata, někdo chodí jen o berlich, protože má nemocné nohy, a jsou i lidi, kteří se v noci bojí.

Ale když má někdo jinou vlastnost, než ostatní, je jiný? Zvláštní? Nebo dokonce divný?

Klub divných dětí je knížka, jež vypráví o dětech s výše uvedeními vlastnostmi. Úplnou náhodou se seznámí a podniknou spolu dobrodružství, na které nikdo z nich nikdy nezapomene. Je krásně napsaná. Vždy jakoby děj vyprávělo jedno z dětí, popisuje svoje pocity a názory.

dis-
book

Díky tomu vidíme do duše vždy tomu, kdo vypráví, a je vidět, že o spoustě věcí děti často lžou, jen aby zapadly do kolektivu. Má to ale smysl? Co takhle být sám sebou? Díky této knížce se na svět dívám jinak. Ty děti, které mi dřív přišly divné, neupravené nebo uzavřené, mi teď přijdou zajímavé, originální a uvnitř třeba milé.

Vždy si nejdřív představím, jak to mají doma, ve škole a na čem jim doopravdy záleží.

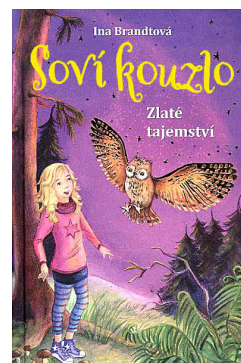
FolMed

v příštím čísle se můžete těšit na první část rozhovoru s Petrou Soukupovou, který Meda natočila a připravila, pozn. redakce

Začala jsem číst knihu „Soví kouzlo“. Je o holčičce jménem Flóra, která má ráda sovy. Jednou v noci se Flóra vydá do kůlny za restaurací „U Zlaté sovy“. V kůlně je hodně krabic, ve kterých jsou různé věci. V jedné krabici je prostěradlo.

Pod prostěradlem je malá dřevěná krabička. Flóra najde klíč zahrabaný v prostěradle. Otevře malou krabičku a najde v ní to, co nikdy nenašla... Tato kniha je určena pro věk 7-10let

FoIK

představení: ZPÁTKY DO LESA

Představení zpátky do lesa je o lidech z města, kteří jsou tak zvaně „moderní“, PaK ale městem projíždí nákladní auto, které veze veliké a staré stromy, a lidé si vzpomínají na paměnskou přírodu a tak pálí své televizory, gramofony, ledničky,..... PaK se zjeví zajíček Jáciček (který se studí a chce se kamarádit). A PaK je tam Veverka, která je moc milá, ale trochu se bojí Krtonožky. A tak jak se začínají kamarádit, tak se Jáciček přestane stydět a veverka se přestane bát.

PaK potkají Slona, který je moc smutný, protože si ho nikdo nevídá. A tak se s ním taky začínou kamarádit a on jim vypráví pohádky. Podle režisérky se premiéra moc povedla.

Coco

DRDS
Dismánův rozhlasový
dětský soubor

Dispress číslo 287 připravili: Meda Folprechtová, Valentina Bonnet, Bianca Chuffartová, Viktor Čičvák, Julie Pösslová, Kristýna Folprechtová, Coco Rařajová, Viktorie Čermáková, Jana Franková, Hana Novenková a Magdalena Martinovská